

TARÝHÎ AÇIDAN VAKIF

Tarihî sürece baktýðýmýz zaman hemen her devirde hayra yönelik hizmetlerin var olduðunu görürüz. Bireysel hizmetlerin kurumsallaþarak vakýf müesseselerini meydana getirdiðini görmekteyiz. Kurumsallaþan bu hizmetler sonucunda birebir insana yapýlan yardımlara çevre, temizlik, tarihi eser korunması, hayvanların gözetilmesi, sađlık ve bunun gibi hususlarda hizmetler veren vakýflar vücuda gelmiþtir.

Medeniyet tarihimize bakýldýğýnda vakýf faaliyetlerinin Anadolu'da yaygın olduðunu görürüz. Anadolu Selçuklu Devletinde vakýf arazilerinin gelirleri ile hanlar, hamamlar, kervansaraylar, medreseler vb. kurumların masrafları karþılanýrdý. Osmanlý devleti döneminde de bu güzel ve kutlu gelenek devam ettirildi. Kendi adları ile anýlan cami, çeþme, imaret, hamam, köprü yaptýran kişiler bunları bađıplayarak vakýflar kurdular. XVI. yüzyýlda yaklaþık 24 adet olan vakýf sayısı, XVIII. yüzyýlda 6000'e ulaþmýþtır.

Son derece yaygınlaþan vakýf müesseselerinin ciddiyetle devamýný sađlamak için Osmanlý Devletinde vakýflar, fýkýh hükümlerine göre yönetilmiþtir. Vakýfların denetimi Evkaf-ý Hümayun Nezareti tarafından yapýlýrdý. Günümüze ise bu hizmetler Vakýflar Genel Müdürlüðü tarafından yürütülmektedir.

Ecdadýmýz vakýf konusunda o kadar hassas davranmýþtır ki Peygamber efendimizden (S.A.S) bize intikal eden bu hizmet anlayýþının ahlaken bozulmamasýný sađlamak amacıyla denetleme kurulları meydana getirilmiþtir.